

[Victor Larsen.]

Hvad angaar Ændringsforslag Nr. 15, vil jeg gerne sige, at vi er af den Anskuelse, at „Attesteriet“, om jeg maa bruge det Udtryk, griber mere og mere om sig, saaledes at det rent praktisk ude i Administrationen er noget af en Plage. Vi har derfor foreslaet, at man i Forsorgslovens § 239, Stk. 1, stryger Ordene „og efter en Læges Anvisning“ og i Stedet tilføjer: „Hjælpen kan betinges af, at Moderen med visse Mellemrum fremstiller sig for en Læge eller giver Møde paa en Børneplejestation“ — en praktisk Foranstaltning, som det egentlig er forbavsende det ikke har været muligt at vinde Flertallet for, idet sikkert heller ikke Flertallet kan have nogen som helst Glæde af at opretholde dette „Attesteri“, som vitterligt gaar i Svang, og som efterhaanden er blevet en Plage.

Jeg kommer derefter til Ændringsforslagene Nr. 16 og 17, som indeholder de Bestemmelser angaaende Mælk som Supplement til Tørkosten, som vi for vort Vedkommende har ønsket indføjet i Loven. Som den ærede Ordfører sagde, har man ønsket at affatte Lovforslagets Bestemmelser paa dette Punkt saaledes, at man var fuldkommen frit stillet med Hensyn til, om man ved Skolebespisning vilde give varm eller kold Mad. Dertil kan vi slutte os. De Erfaringer, man har gjort, viser, at det maaske oven i Købet er bedst at gaa over til kold Mad, Tørkost — Forsøgene med den saakaldte „Oslofrokost“ viser dette. Men saa siger vi: Hvorfor saa ikke forsøge at give en Tilskyndelse til, at Børnene faar et Glas Mælk, eller $\frac{1}{2}$ l Mælk? Derfor har vi positivt stillet Forslag om, at det Beløb paa 100 000 Kr., som i den gamle Lov er stillet til Raadighed til Refusion for Udgifter ved Uddeling af Mad, forhøjes med andre 100 000 Kr., som saa skulde gaa til Uddeling af Mælk. Nu hører jeg til min store Forbavselse det ærede Medlem Hr. Villumsen sige: Ja, det er muligvis en meget god Tanke at give Skolebørnene Mælk, men det er dog ikke noget, der hører hjemme i en Lov om social Forsorg. Maa jeg spørge: Har hele Skolebespisningsspørgsmaalet saa heller ikke hjemme i Loven om offentlig Forsorg? Er det ikke netop en Forsorgsforanstaltning at udvide det Omraade, man her er inde paa? Hvis Skolebespisningen er en social Foranstaltning — og det mener jeg det er, jeg mener, det er rigtigt, naar det staar i den gamle Lov, at man kan faa Hjælp til at give Skolebørn Mad —, maa Forholdet sandelig være ganske det samme med Hensyn til Mælken. Naar den ærede

Ordfører siger, at det er uheldigt af den Grund, at man drager et Skel mellem bemidlede og ubemidlede, vil jeg gerne dertil sige, at det gør man jo for saa vidt ogsaa i den gamle Lov. Jeg beder ogsaa overvejet, hvilke Millionbeløb der vilde medgaa, hvis man skulde ind paa at give Mælk til alle skolesøgende Børn. Der er i Landets Kommuneskoler ca. 450 000 Børn. Hvis de skal have Mælk blot i Vintertiden, i de 6, 7, 8 Vintermaaneder, og man tænker sig gratis Uddeling af en $\frac{1}{2}$ Liter Mælk til hver, kommer vi op paa et Beløb, som langt overstiger 10 Mill. Kr. Jeg tror, at Flertallet her vilde komme ud, hvor det ikke kan bunde. Jeg ser nu i øvrigt heller ikke saaledes paa Spørgsmaalet, at man ved i en Skole at give Mælk til de Børn, hvis Forældre har henvendt sig derom, stempler disse Børn som andenklasses Mennesker. Saaledes ser man ikke i dette Land paa dette at være mindre bemidlet. Det forbløffer mig, som sagt, at man vil paastaa, at dette ikke hører hjemme her under Behandlingen af Loven om social Forsorg. Vi har stillet vort Forslag, det ses ogsaa af det valgte Tal, for at faa begyndt paa dette Omraade, og jeg maa tilstaa, at jeg har været forbavset over, at det ikke har været muligt her at vinde Flertallets Øre.

Om Ændringsforslag Nr. 19 vil jeg blot sige, at vi hermed har ønsket at give Landets Kommunalbestyrelser en Haandsrækning, idet vi foreslaar, at Maksimum af Kommunehjælp er Invalidrentens. Det er ganske givet, at lige saa vel som man i mange af Landets Kommunalbestyrelser allerede har faste Regler, enten vedtaget udelukkende med de Radikales og Socialdemokraternes Stemmer eller vedtaget af den samlede Kommunalbestyrelse — begge Dele finder Sted —, lige saa vel er det Tilfældet, at der er mange Kommunalbestyrelser, hvor man ikke har det, hvor Spørgsmaalet om, hvor meget man kan yde i Kommunehjælp, hvormeget man er pligtig til at yde, og hvor meget man er pligtig til at yde som Supplement til Indkomst, til Arbejdsfortjeneste, er i den Grad svævende, at der er den vildeste Forvirring. Der er meget stor Forskel paa den Maade, hvorpaa der administreres paa dette Omraade. Det er rigtigt, at den højtærede Socialminister har grebet ind her og har sendt et Cirkulære ud, og jeg mener, det er rigtigt, at den højtærede Minister har grebet ind, men Spørgsmaalet er jo langt fra løst hermed. Der er grebet ind over for et ganske bestemt Tilfælde, men vi ved jo da, at Landets Kommunetyper gradueres i hvert Tilfælde i tre.